

UZASADNIENIE

Z. T. został oskarżony o to, że pomógł W. T. (1) za pomocą internetu w dniu 15 i 16 grudnia 2014 roku w K. o właściwości mogące poniżyć W. T. (1) w opinii publicznej lub narazić na utratę zaufania potrzebnego do wykonywania pracy lub prowadzenia działalności poprzez zamieszczenie komentarzy na portalu www.kutno.net.pl oraz www.ekutno.pl, tj. o przestępstwo określone w art. 212 § 1 i 2 k.k.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Kutnie z dnia 23 marca 2016 roku, oskarżonego Z. T. uznano za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 212 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 212 § 2 k.k. wymierzono mu karę 30 stawek dziennych grzywny po 50 złotych każda. Sąd na podstawie art. 212 § 3 k.k. orzekł wobec oskarżonego nawiązkę w kwocie 500 złotych na rzecz Polskiego Czerwonego Krzyża, a także zasądził od oskarżonego na rzecz oskarżyciela prywatnego kwotę 2760 złotych tytułem zwrotu poniesionych kosztów procesu. W przedmiocie kosztów sądowych sąd orzekł obciążając oskarżonego kwotą 150 złotych tytułem opłaty.

Apelację od powyższego wyroku wniósł oskarżony zaskarżając go w całości i wyrokowi temu zarzucił, że:

1. Sąd Rejonowy w Kutnie w trakcie prowadzonej rozprawy nie udowodnił mu w sposób logiczny uzasadniający popartymi jakimikolwiek merytorycznymi argumentami jego winę dotyczącą jego działalności narażającej kogokolwiek na poniżanie lub utratę zaufania publicznego, tym samym, nie udowodnił mu w żadnej mierze, iż mógł być lub był autorem wpisów na wymienionych w oskarżeniu portalach;
2. Sąd Rejonowy w Kutnie nie wykazał w sposób ewidentny i wiarygodny adresata, jak i nadawcy zamieszczonych tekstów wymienionych w portalach internetowych poprzez podanie niepodważalnych dowodów, iż powyższe teksty dotyczą kogokolwiek z imienia i z nazwiska, a przy tym powołał się na zeznania świadków, którzy w sposób jednoznaczny nie mogli potwierdzić takowych informacji bo w cytowanych przez Sąd tekstach nikt dosłownie nikt nie jest wymieniony chociażby w domyśle z imienia i z nazwiska. Zaistniało w tej sytuacji pomówienie jego osoby o czyny przez niego nie niedokonane, bo tak zażyczył sobie w mowie końcowej pełnomocnik oskarżyciela prywatnego. Poza tym Sąd Rejonowy w Kutnie nie wyjaśnił, czy z komputera przypisanego tylko administracyjnie jego osobie można było korzystać w sposób dowolny i wręcz nieograniczony przez tzw. osoby trzecie. Podnosił tę kwestię na rozprawie sądowej, ale Sąd Rejonowy w Kutnie całkowicie ten wątek pominął;
3. Pomimo zgłoszenia w/w sprawy przez oskarżyciela prywatnego do Prokuratury Rejonowej w Kutnie postanowieniem z dnia 31 marca 2015 roku Prokuratura umorzyła dochodzenie wobec braku interesu społecznego w kontynuowaniu ścigania z urzędu. Wobec powyższego można mieć pewność, iż nie wystąpiły z jego strony lub innej osoby żadne znamiona wykroczenia tudzież przestępstwa w powyższym zakresie;
4. Sąd Rejonowy w Kutnie w trakcie prowadzonej sprawy nie potrafił udowodnić tego, że oskarżony blisko współpracował oskarżycielem prywatnym, co wymieniono w akcie oskarżenia. Tak, jak zaznaczono w odpowiedzi na prywatny akt oskarżenia z dnia 17.09.2015 roku, pomiędzy stronami nie było żadnej bliskiej współpracy za wyjątkiem przypadków pojawiania się oskarżycielka prywatnego na obrzeżach aktywnej wówczas działalności oskarżonego, jak to zresztą miało miejsce z setkami tego typu przypadków;
5. Nieprawdą jest, co wynika z uzasadnienia wyroku Sadu Rejonowego w Kutnie „w 2006 roku doszło między nimi do sporu i ich drogi się rozeszły”, ponieważ takowego sporu pomiędzy nimi nigdy nie było, co udowodniono w trakcie prowadzonej sprawy, a drogi stron rozeszły się w sposób naturalny, bezkonfliktowy, ponieważ oskarżony zakończył w owym czasie działalność samorządową, i tak, jak w przypadku oskarżyciela prywatnego, innymi działaczami, radnymi samorządowymi przestał się kontaktować, tym bardziej podejmować jakakolwiek współpracę. Jest to ewidentne nadużycie, ażeby nie powiedzieć wprost kłamstwo. Warto również zaznaczyć, iż świadkowie powołani przez oskarżyciela prywatnego nie potwierdzili w żadnym przypadku istnienia w owym czasie sporu pomiędzy nimi;

6. Nieprawdą jest kolejne stwierdzenie w uzasadnieniu Sądu, że oskarżyciel prywatny znał tylko jedną osobę z Ż. o takim imieniu, jak oskarżony, bo znał i zna wiele osób z Ż. m.in. o imieniu Z.. Dziwnym staje się fakt, że w uzasadnieniu nie wspomniano nawet jednym zdaniem, co również potwierdzili świadkowie oskarżyciela prywatnego, że oni znali działaczy z Ż., jak również potwierdził to w zeznaniach sam oskarżyciel prywatny. Zapewne mogły wówczas, jak i później, wystąpić pomiędzy byłymi związkowymi działaczami różnice zdań i w tym przypadku zapewne oskarżyciel prywatny nie jest odosobniony od takich konfliktów i napięć. Oskarżony natomiast w takich konfiguracjach nie występował również w stosunku do oskarżyciela prywatnego. Znajomość wielu osób, działaczy związkowych m.in. z Ż. mogło być przyczyną, że dawne swary pomiędzy nimi uaktywniły się w obecnym czasie, bo w dalszym ciągu ze sobą mogą się nie „dogadywać”, lub jak kto W., ot po prostu, nie tolerują się w tym związkowym środowisku;

7. Sąd Rejonowy w Kutnie w uzasadnieniu wyroku powołał się na stronie 3 uzasadnienia na zeznania świadka niejakiego W. T. (2), mimo że taka osoba w ogóle nie brała udziału w rozprawie w żadnym charakterze. Również w tym uzasadnieniu Sąd podał kwotę wysokości emerytury oskarżonego na poziomie 3000, a ja takiej precyzyjnej kwoty oskarżony nie wymieniał;

8. stwierdzenie Sądu cyt. „Zdaniem Sądu niewątpliwe jest to, że oskarżony współdziałał kiedyś z pokrzywdzonym, obecnie ma do niego negatywny stosunek, co ujawnił podczas rozprawy, a w związku z tym umieścił na jego temat negatywne komentarze....” K.. Cytatu. Poza tym, co nie zostało ujęte w uzasadnieniu, wielokrotnie przedstawiał Sądowi Rejonowemu w Kutnie podczas rozprawy, że język użyty w cytowanych tekstach i umieszczonych na w/w portalach, nigdy nie był stosowany w jego wykonaniu i nie jest to jego język, co również potwierdzili świadkowie powołani przez oskarżyciela prywatnego;

9. W swoich wyjaśnieniach zaznaczał wielokrotnie, iż współpracował blisko z osobami posiadającymi naprawdę wysoki poziom wiedzy, kwalifikacje i stosowny intelekt, bo złożoność zadań i obszerność istniejących wówczas problemów społecznych wymagała świątłych umysłów, natomiast to, że ktoś w tej grupie jego bliskich współpracowników się nie znalazł, z takiego czy innego, uzasadnionego powodu, to jego los i trudny przypadek. W dzisiejszym życiu społeczno-samorządowo-politycznym, aż nadto mamy przykładów wielorakiej miernoty, ażeby dzisiaj kusić się do wytłumaczenia ówczesnej jego postawy, jak się w konsekwencji okazuje, bardzo słusznej.

Oskarżony wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku oraz zasądzenie od oskarżyciela prywatnego W. T. (1) kosztów procesu uwzględniając łączne koszty wymienione w uzasadnieniu Sądu Rejonowego w Kutnie.

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

Apelacja obrońcy oskarżonego jest zasadna. Zaskarżony wyrok zapadł z obrazą przepisów postępowania mającą wpływ na jego treść, która skutkuje koniecznością jego uchylenia.

Podstawowym uchybienie wystąpiło już na etapie gromadzenia materiału dowodowego poprzez obrazę art. 366 §1 k.p.k. Nakłada on na sąd rozpoznający sprawę obowiązek wyjaśnienia wszystkich istotnych okoliczności sprawy na podstawie zaferowanych przez strony lub dopuszczonych z urzędu dowodów. Ocena naruszenia ustanowionych w nim nakazów dokonywana jest przez pryzmat realizacji zasady prawdy materialnej, a więc poprzez ocenę dokonanych ustaleń faktycznych.

Przed wszystkim porównanie pisemnych motywów rozstrzygnięcia z zawartością materiału dowodowego prowadzić musi do wniosku, że został on zebrany i oceniony zbyt pobieżnie w aspekcie przypisanego oskarżonemu zawinienia.

Sąd rejonowy wywiódł, że oskarżony wypełnił przedmiotowe znamiona zarzucanego mu czynu, wypisując komentarze w internecie, czemu oskarżony od początku zaprzeczał - by był ich autorem.

W tym stanie rzeczy przy braku dowodów bezpośrednich, należało wyjaśnić wynikające z materiału dowodowego wątki przeczące przedstawionemu przez sąd rejonowy wnioskowaniu, czego w niniejszej sprawie zabrakło.

Przed wszystkim, nie został dostatecznie wyjaśniona okoliczność wynikająca z informacji przekazanej przez (...) sp. z o. o. (na karcie 32 akt sprawy), która określa użytkowników jednostek komputerów logujących się na serwerze, z którego zamieszczano komentarze. W piśmie tym zawiera się jasne stwierdzenie, że wytypowanie wskazanych osób nastąpiło jedynie z nieokreślonego stopnia prawdopodobieństwem, a informacja ta stanowi próbę najlepszego dopasowania danych wskazanych w zapytaniu. W istocie zatem owo pismo niczego w sposób jednoznaczny (w aspekcie możliwości czynienia na jego podstawie pozytywnych ustaleń) nie stwierdza.

Przesłuchanie na rozprawie M. Z., który dokonywał analizy danych w systemie komputerowym E. dla potrzeb wystosowania wskazanego pisma, w gruncie rzeczy wynikających zeń wątpliwości nie usuwa. Po pierwsze świadek stwierdził, że ostateczne ustalenia co do użytkowników kont prowadził inny dział w firmie. Po wtóre o ile nawet założyć, że przeszukanie połączeń z półgodziną tolerancją, wychodzących na adres serwera otrzymany z prokuratury, nie dało innych rezultatów niż stwierdzone (dwa adresy wewnętrzne IP), to i tak nie tłumaczy to wątpliwości odnośnie sygnalizowanego „prawdopodobieństwa” adresów, z zaznaczeniem przecież w piśmie brakiem pełnej zgodności danych. Całkowicie zaś niezrozumiałym pozostaje konstatacja zawarta w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, że z zeznań M. Z. wynika, że komputer oskarżonego „jest tym, z którego dokonano obraźliwych wpisów”. Nie ma w zeznaniach świadka takowego stwierdzenia.

Stwierdzić w rezultacie należy, że omawiany wątek dowodowy nie został przez sąd rejonowy wyjaśniony w sposób dostatecznie do efektu ustaleń jasny.

O ile nawet sąd rejonowy omawiany wyżej wniosek wysnuł - co do jednostki komputera od nadawcy komentarza, to kolejny element wymagający rozważenia, stanowiły wyjaśnienia oskarżonego, że w siedzibie firmy był swobodny dostęp do pomieszczenia, w którym znajdował się jego komputer. Oskarżony składał na tą okoliczność wyjaśnienia na rozprawie 10 marca 2016 r. (k. 83). Wyjaśnienia oskarżonego nie zostały w tej części pogłębione (oskarżony sam je składał i należało je co do podawanych okoliczności uściślić) ani przeanalizowane. Nie wiadomo na jakiej podstawie sąd rejonowy uznał za nieistotną sygnalizowaną okoliczność wskazującą, że wpis mogła zamieścić także inna osoba.

Niezależnie od powyższego podnieść należy, że z akt sprawy wcale nie wynika, że podnoszone przez sąd rejonowy „nawiązanie” (k.100) w komentarzach do nazwiska pokrzywdzonego autora komentarzy poprzez przedstawienie jego liter, nastąpiło pod artykułami przedstawiającymi jego zdjęcia i wymieniającymi jego nazwisko. O ile forma gramatyczna użyta przez „komentatora” w stylistyce nawiązująca do paragramu, w odniesieniu do brzmienia nazwiska oskarżyciela prywatnego, mogłaby do takiego wniosku prowadzić (z punktu widzenia możliwości identyfikacji osoby opisanej w komentarzach), to nigdzie sąd rejonowy w toku rozprawy nie dał wyrazu, że na załączonych zdjęciach z portali internetowych (k. 21 – 23 akt Ds. 2086/14) rzeczywiście zamieszczony jest wizerunek oskarżyciela prywatnego. Wbrew także poczynionym przez sąd rejonowy ustaleniom nazwiskom oskarżyciela prywatnego nie jest wymienione na żadnym wydruków z internetowych portali ze stron dokumentujących obie uroczystości.

Wobec powyższego należało wnioski jakie wywiódł sąd rejonowy uznać jako dowolne, bowiem nie poprzedzone rzetelną, opartą na całości wynikających z materiału dowodowego przesłanek oceną.

Z tych względów zaskarżony wyrok uchyla się od kontroli instancyjnej.

Sąd rejonowy rozpoznając sprawę ponownie przeprowadzi postępowanie dowodowe w niezbędnym zakresie bacząc by sygnalizowane wątpliwości zostały wyjaśnione.

Koniecznym do ponownego przeprowadzenia jest dowód z wyjaśnień oskarżonego. Należy także uściślić informacje przekazane przez Biuro (...) w zakresie zasygnalizowanego w piśmie (k. 32 załączonych akt Ds. 2086/14) braku kategoryczności wskazania i wyjaśnienia istoty niepewności informacji ujętej jako „próba najlepszego dopasowania” do (przekazanych w pytaniu) danych jak i możliwości wykluczenia dostępu do serwera i zamieszczenia komentarzy innych użytkowników poza tamże wskazanymi. W razie potrzeby zasięgnięcia w tym względzie wiadomości specjalnych.

Należy także przeanalizować wątek wynikający z wyjaśnień oskarżonego co do możliwego dostępu do jednostki komputera, którego był użytkownikiem także innych osób, ewentualnie przesłuchując je po ich ustaleniu.

W razie konieczności wykazać związek pomiędzy treścią artykułów internetowych, a zamieszczonym komentarzem, w kontekście możliwości powiązania ich z osobą oskarżyciela prywatnego.

Na ukształtowanej w oparciu o w/w dowody podstawie faktycznej, sąd rejonowy rozważy zasadność zarzutu, mając na względzie poczynione w niniejszym uzasadnieniu uwagi.

W razie konieczności stanowisko swoje uzasadni stosownie do art.424 kpk.